

NEJVYŠŠÍ SOUD

ODDĚLENÍ STYKU S VEŘEJNOSTÍ

Brno, 16. 11. 2021
sp. zn. Zin 177/2021

J. S.

XY,

XY

IDDS: XY

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 12. 11. 2021 žádost o poskytnutí informace sp. zn. Zin 177/2021 (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění:

„Žádám o poskytnutí informace – zaslání rozhodnutí Nejvyššího soud Československé republiky ze dne 20. 12. 1985, sp. zn.: 3 Cz 43/85.“

Povinný subjekt úvodem rekapituluje, že za účelem kladného vyřízení projednávané žádosti se na Vás telefonicky obrátil s dotazem, zda byste považoval za adekvátní způsob vyřízení projednávané žádosti poskytnutí toliko „sbírkové“ verze požadovaného rozhodnutí, respektive verze, která byla publikována v Bulletinu Nejvyššího soudu ČSR č. 1/1987, občanskoprávní část, kterou má povinný subjekt aktuálně v dispozici. Povinný subjekt uvedl, že nelze vyhovět žádosti o zaslání stejnopisu rozhodnutí, jelikož se u Nejvyššího soudu nenachází, tuto žádost by povinný subjekt musel pro nedostatek působnosti odložit podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona. Jelikož povinný subjekt mohl v podstatné míře vyhovět poskytnutím „sbírkové“ verze požadovaného rozhodnutí, rozhodl se Vás o této možnosti informovat a zjistit Vaše stanovisko. K dotazu jste sdělil, že zaslání „sbírkové“ verze rozhodnutí považuje za adekvátní vyřízení žádosti, proto mohl povinný subjekt projednávané žádosti vyhovět v plném rozsahu.

Povinný subjekt Vám požadované rozhodnutí zasílá v podobě, v níž bylo publikováno v Bulletinu Nejvyššího soudu ČSR č. 1/1987, občanskoprávní část, v příloze tohoto sdělení.

Pro úplnost a pro případné budoucí žádosti o informace povinný subjekt závěrem dodává, že v textu projednávané žádosti bylo požadováno poskytnutí „plné“ verze (stejnopisu) rozhodnutí. Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků (stran) řízení a dalších fyzických osob zmiňovaných v textech rozhodnutí.

Povinný subjekt by tak standardně musel v dané věci vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, a to v rozsahu (neposkytnutí) osobních údajů obsažených v textu rozhodnutí. Pro případné budoucí žádosti obdobného typu tak povinný subjekt doporučuje, aby byla přímo v textu uvedena skutečnost, že předmětem žádosti jsou pouze rozhodnutí pseudonymizovaná. Jelikož povinný subjekt k projednávané žádosti poskytuje „sbírkové“ rozhodnutí, v němž již byly citlivé údaje pseudonymizovány před samotnou publikací, tak popsání kolize práva na informace a práva na ochranu soukromí nenastala a povinný subjekt mohl sbírkové rozhodnutí poskytnout bez dalšího.

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

S pozdravem

Mgr. Václav Vlček
poradce pro otázky zákona č. 106/1999 Sb.
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona